

Sygn. akt III CZ 31/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa B. T.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "K." w [...]

o uchylenie uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 września 2017 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 kwietnia 2017 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w [...] oddalił powództwo B. T. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „K.” w [...] o uchylenie uchwały i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 377 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Powód złożył w dniu 6 czerwca 2016 r. wniosek o sporządzenie uzasadnienia tego wyroku. Wyrok z uzasadnieniem został mu doręczony w dniu 11 lipca 2016 r.

W dniu 26 lipca 2016 r. powód złożył apelację od wyroku z dnia 2 czerwca 2016 r. Następnie w dniu 4 września 2016 r. powód złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od tego wyroku, powołując się na dezorganizację życia prywatnego, wynikającą z braku własnego mieszkania i konieczności zmiany miejsca zamieszkania.

Postanowieniem z dnia 20 września 2016 r. Sąd Okręgowy w [...] przywrócił powodowi termin do wniesienia apelacji od wyroku z dnia 2 czerwca 2016 r.

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...] – po dokonaniu kontroli postanowienia Sądu Okręgowego w [...] z dnia 20 września 2016 r. - odrzucił apelację powoda od wyroku z dnia 2 czerwca 2016 r. i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 270 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego (punkt 2). W motywach rozstrzygnięcia wyjaśnił, że wskazana przez powoda przyczyna uchybienia terminu do wniesienia apelacji, tj. dezorganizacja życia prywatnego, wynikająca z braku własnego mieszkania i konieczności zmiany miejsca zamieszkania nie uprawdopodobnia, że powód pomimo całej swej staranności nie mógł wnieść apelacji w terminie.

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem powód, zarzucając naruszenie art. 168 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Podniósł, że wbrew stanowisku Sądu Apelacyjnego zaistniała istotna przyczyna po jego stronie w zakresie niedochowania dwutygodniowego terminu do wniesienia apelacji. Wskazał, że z uwagi na ogólny stan zdrowia, który we wniosku o przywrócenie terminu określił w sposób wyjątkowo enigmatyczny jako zmianę miejsca

zamieszkania, należy z przyczyn natury obiektywnej przyjąć na podstawie dołączonej do zażalenia dokumentacji medycznej brak zawinienia po stronie powoda w zakresie uchybienia terminu wynikającego z art. 369 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało wyjaśniono, że w granicach kontroli zachowania warunków formalnych apelacji, którą sąd II instancji przeprowadza na podstawie art. 373 k.p.c., mieści się również sprawdzenie zasadności przywrócenia uchybionego terminu do wniesienia apelacji (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2016 r., I CZ 61/16, nie publ.; z dnia 25 kwietnia 2014 r., II CZ 119/13, nie publ.; z dnia 19 czerwca 2013 r., I CZ 57/13, nie publ.; z dnia 28 maja 2008 r., II CZ 27/08, nie publ.; z dnia 7 listopada 2001 r., V CZ 210/01, nie publ.). Podważenie przez sąd drugiej instancji zasadności przywrócenia terminu przez sąd pierwszej instancji może być zaakceptowane jedynie wówczas, gdy zachodzi ku temu jednoznaczna podstawa (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 1999 r., III CKN 695/99, OSNC 2000 nr 3, poz. 51; z dnia 19 sierpnia 2004 r., V CZ 82/04, nie publ.; z dnia 23 marca 2007 r., V CZ 16/07, nie publ.).

Jak wynika z art. 168 § 1 k.p.c. przywrócenie terminu jest możliwe wtedy, gdy strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy. Przyjmuje się, że brak winy podlega ocenie na podstawie wszystkich okoliczności sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony należycie dbającej o swoje interesy. Przeszkoda, uzasadniająca przyjęcie uprawdopodobnienia braku winy, zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle, tj. w sensie obiektywnym było niemożliwe albo nie można było oczekiwać od strony, że w danych okolicznościach zachowa wyznaczony termin procesowy. Możliwość przywrócenia terminu wyłączały nawet takie zachowania, którym można przypisać charakter lekkiego niedbalstwa (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2016 r., III CZ 41/16, nie publ.; z dnia 9 listopada 2016 r., II CZ 109/16, nie publ.; z dnia 3 lipca 2015 r., IV CZ 20/15, nie publ.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że choroba może uzasadniać uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu prawa

procesowego, ale tylko wówczas, gdy stanowi ona nadzwyczajne wydarzenie, którego skutków nie można przewyżyć. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2014 r., V CZ 69/14, nie publ.; z dnia 20 stycznia 2011 r., I UZ 169/10, nie pub.)

Powołanie się przez powoda na okoliczności dotyczące dezorganizacji życia prywatnego, wynikające z braku własnego mieszkania i konieczności zmiany miejsca zamieszkania nie czyni zadość wymaganiu uprawdopodobnienia braku winy w uchybieniu terminowi do wniesienia apelacji. Jak trafnie wskazał Sąd Apelacyjny powód nie wyjaśnił, w jaki sposób wskazywana przez niego dezorganizacja wpłynęła na niedotrzymanie terminu, pomijając przy tym, że zmiana miejsca zamieszkania nie spowodowała po jego stronie niemożności odbioru przesylek sądowych. W związku z tym przyjąć należało, że istniała jednoznaczna podstawa faktyczna, która uzasadniała podważenie przez Sąd drugiej instancji zasadności przywrócenia powodowi przez Sąd pierwszej instancji terminu do wniesienia apelacji.

Również z przedstawionej do zażalenia dokumentacji medycznej w postaci wyniku przeprowadzonego badania diagnostycznego, karty wypisowej z leczenia szpitalnego i sporządzonego w dniu 3 kwietnia 2017 r. skierowania do szpitala nie wynika, by stan zdrowia powoda czy przeprowadzone badanie diagnostyczne uniemożliwiały mu złożenie w terminie apelacji. Są to okoliczności, które nie zostały powołane we wniosku o przywrócenie terminu. Zauważyć jednak należy, że badanie diagnostyczne, na które powołał się powód zostało wykonane w dniu 13 marca 2009 r. Natomiast szpitalnie był on leczony w okresie od dnia 7 czerwca 2016 r. do dnia 20 czerwca 2016 r., a więc w okresie poprzedzającym doręczenie mu 11 lipca 2016 r. – w związku ze złożonym przez niego w terminie wnioskiem - odpisu wyroku z uzasadnieniem. Nie sposób zatem przyjąć, by zaistniały obiektywne przeszkody, uniemożliwiające powodowi złożenie w terminie apelacji.

Powołanie w zażaleniu innych niż we wniosku o przywrócenie terminu, okoliczności mających uzasadniać przywrócenie terminu do wniesienia apelacji świadczy o labilności stanowiska powoda, co dodatkowo potwierdza trafność zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zatem Sąd Apelacyjny, przyjmując brak podstaw

do przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, zasadnie ją odrzucił wobec tego, że została złożona z uchybieniem terminu na jej wniesienie, który upłynął w dniu 25 lipca 2016 r.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

kc

aj